

pelsen af grænseoverskridende kriminalitet. Vi vil meget gerne have både grænsekontrollen og – selvfølgelig – et samarbejde mellem politimyndighederne i de forskellige lande om at bekæmpe den internationale, grænseoverskridende kriminalitet, ligesom G 7-landene i øvrigt også påpegede sidste sommer, hvor de jo i et af deres mange punkter om, hvordan man skulle bekæmpe international, grænseoverskridende kriminalitet, netop anførte, at man burde styrke grænsekontrollerne mellem de forskellige lande.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det har været en lang debat, og en gang imellem syntes jeg, perspektivet forsvandt, nemlig visionen om det europæiske samarbejde, som for regeringen og mig er, at vi nu også med baggrund i Amsterdamtraktaten er på vej til at realisere borgernes Europa i et samarbejde, som er langt mere spændende end det samarbejde, vi har oplevet hidtil, og med en traktat, der er langt bedre end den traktat, der er gældende i dag, nemlig Maastrichttraktaten.

Sådan ser regeringspartierne på det, og sådan ønsker vi også at debatten frem til den 28. maj skal forløbe, så vi kommer frem til kendsgerningerne om, hvad det er for et samarbejde. Og det er jo netop sådan, som det blev fremlagt i den debat, der forløb mellem hr. Duetoft og hr. Thulesen Dahl, og perspektivet blev lagt helt tilbage ved vedtagelsen af Den Europæiske Fælles Akt i 1986 om fri bevægelighed ikke bare for varer, kapital og tjenesteydelser, altså ikke blot for erhvervslivets Europa, men også for borgernes Europa, nemlig fri bevægelighed for personer.

Det er et frihedsgode, og det er et gode, som regeringspartierne vil værne om, men det kræver også – som det allerede blev forudsat i 1986 – at vi træffer de nødvendige foranstaltninger for at kunne realisere det, for det gode kan misbruges og vil blive misbrugt.

Nogle har sagt, at der er grænseoverskridende kriminalitet og illegal indvandring i Europa i dag, selv om vi har personkontrol ved grænserne, men det er vel ikke et argument for, at vi ikke skal styrke samarbejdet om at bekæmpe kriminaliteten, også i lyset af, at vi nu ønsker at realisere visionen om den fri bevægelighed også for personer i Europa.

Regeringens udgangspunkt er at styrke samarbejdet på det grundlag, som vi nu engang har

i Danmark, og det er det mellemstatslige grundlag.

Jeg skal herefter forsøge at knytte nogle kommentarer til nogle af de punkter, der har været oppe i debatten.

Det har været et vedholdende punkt både hos hr. Keld Albrechtsen og også hos den del af SF, som fru Anne Baastrup taler på vegne af, at der bliver fiflet med forbeholdene med hensyn til det samarbejde, vi har på det retlige og indre område.

Jeg vil gerne slå fast, at der under ingen omstændigheder files med de danske forbehold. De bestod før, under og efter, som statsministeren lovede det forud for forhandlingerne om Amsterdamtraktaten. I Edinburghafgørelsen hedder det nemlig, at Danmark deltager fuldt ud i samarbejdet om det retlige og indre anliggende på grundlag af bestemmelserne i afsnit 6 i Traktaten om Den Europæiske Union. I praksis betyder det, at Danmark har deltaget i samarbejdet om det retlige og indre område på et mellemstatsligt grundlag. Sådan er det, og sådan vil det også være efter Amsterdamtraktaten.

Så var der en debat mellem fru Elisabeth Arnold og fru Anne Baastrup, der gik på, om Danmark har mulighed for at blokere for, at de andre lande kunne gå videre i samarbejdet, end rammerne for det mellemstatslige giver mulighed for.

Dér er det vigtigt at erindre, og specielt for en ordfører for SF, som jo var med bag det nationale kompromis, der dannede grundlag for at anbefale et ja op til afstemningen den 18. maj 1994, at Danmark allerede i forbindelse med forhandlingerne i Edinburgh gav de andre grundlag for i den samlede erklæring, der kom ud af Edinburghforhandlingerne, at erklære, at man noterede sig, at Danmark ikke agter at gøre brug af de efterfølgende bestemmelser på en sådan måde, at det hindrer et snævert samarbejde i at virke blandt medlemsstater, der er foreneligt med Traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger.

Det betyder altså, at Danmark har sagt, at vi ikke vil forhindre de andre lande i at gå videre. Det gav så lige pludselig hr. Keld Albrechtsen anledning til at bruge det som grundlag for at sige, at vi så heller ikke har tilkendegivet, at vi vil forhindre dem i at overføre det politimæssige samarbejde til overstatsligt samarbejde. Jo, for det fremgår hverken af Maastrichttraktaten